

Niels Helveg Petersen: I anledning af bemærkninger både fra justitsministerens og hr. Ib Thyregods side er jeg nødt til at begynde med en lille skæv bemærkning. Udtalelserne har kunnet tydes derhen, at det radikale venstres medvirken til fremsættelse af dette lovforslag skulle ses på baggrund af den mere almindelige politiske situation. Da forkerte politiske opfattelser ofte har nemmere ved at slå rod end andre, må jeg indlede med at sige, at vor medvirken ved fremsættelse af dette forslag ikke forfølger andre, dystre politiske formål, men kun det ganske enkle, at vi nu som tidligere selvfølgelig gerne medvirker til at fremme en sag og diskussionen om en sag, som vi også tidligere har vist positiv interesse. Det præjudicerer ikke et fremtidigt handlingsmønster; man kan ikke slutte noget herfra.

Det forekom mig i øvrigt, at justitsministeren gjorde sig store anstrengelser for at skjule sin principielle tilslutning til forslaget ved fællelige betragtninger om revisionsbestemmelser og ved politiske drillerier, men i realiteten ikke gik så forfærdelig langt ind i en principiel drøftelse af problemet. Og så er sagen jo den, som justitsministeren selv sagde det, at regeringen har nedsat et udvalg til undersøgelse af disse spørgsmål. Det, der sker nu ved fremsættelsen og behandlingen af dette forslag, det er, at folketingets partier på et tidligt tidspunkt kommer ind i de overvejelser, som i forvejen foregår på regeringsplan, og dér må regeringen have os undskyldt, at vi synes, det er en rimelig ordening og en fornuftig ordening.

Skal jeg sige noget mere om sagens realitet her i denne omgang, så må det være en understregning af, at vi finder det utilfredsstillende, at tilfældighedens offentlighedsprincip skal råde eller sivebrøndsprincippet, som hr. Niels Westerby sagde. Jeg tror ikke, det er i forvaltningens egen interesse; jeg tror, det skader forvaltningens omdømme, og derfor er det helt klart et problem, som også må interessere forvaltningen og dermed forvaltningslederen, regeringen, særdeles stærkt.

Jeg må efterlyse, ja, undre mig lidt over, at justitsministeren ikke havde nogen bemærkning til det, som jeg fremdrog, om måske at udvide offentligheden i forhold til

sådanne principielle arbejdsgrundlag, som foreligger i forvaltningen, og som i virkeligheden på grund af hemmelighedskræmmeri — og uhensigtsmæssigt hemmelighedskræmmeri — ikke kommer længere.

Til hr. Jørgen Peder Hansen vil jeg sige, at jeg synes næsten ikke, det er nødvendigt at svare på det spørgsmål, om vi er villige til i givet fald at være med til at bevilge de penge, dette skulle kunne komme til at koste i forøget mandskab; det siger sig selv, at fremsætter vi dette forslag, så er vi selvfølgelig også villige til at betale, hvad det koster. Jeg kan ikke tro, at hr. Jørgen Peder Hansen for alvor har en anden opfattelse.

Niels Westerby: Jeg skal ikke forlænge debatten, men fatte mig i yderste korthed. Der er kun to ting, jeg gerne vil sige her i anden omgang.

For det første begriber jeg ikke, at vor meget elskværdige justitsminister harcellerer lidt over, at forslagsstillerne er kommet med et lovforslag om offentlighed i forvaltningen. Jeg synes tværtimod, at man må hilse et sådant initiativ med glæde. Det må jo principielt være sådan her i tinget, at regeringsforslag og private lovforslag behandles på lige fod, betragtes med lige stor velvilje og tages med lige stor alvor. Man kan naturligvis sige, at det kan se lidt ejendommeligt ud, at man kommer et par år før en revisionsfrist udløber. Det synspunkt synes jeg ikke er rigtigt. Jeg synes tværtimod, det er rigtigt at sætte det forberedende arbejde med en revision i gang allerede nu. Ved at vente indtil revisionsfristens udløb kommer man jo for sent i gang med arbejdet her i tinget, og det vil vare alt for længe, før vi får en endelig udformning af ordningen. Initiativtagerne har fremkaldt et arbejde i god tid, før den nuværende ordening skal revideres, således at revisionsprocessen ved udløbet af den vil blive meget hurtigere, end den ellers ville blive. Derfor synes jeg, at justitsministeren skulle være lidt mere glad for det initiativ, der er taget, end tilfældet er.

For det andet vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han har noget imod, at vi i folketingsudvalgets arbejde også i høj grad inddrager hele den svenske ordening og prøver at se på, om den kan indføres i